

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVI. Quot Irenaeus elegantis ingenii monumenta nobis reliquit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Victorem solum, sed ad multos alios eccl^{esi}iarum antistites de qu^{estio}n^ee proposita literas in eandem sententiam misit.

CAPUT XXV.

Quomodo cuncti in unam sententiam de die Pascha convenerint.

Huc refer
Niceph.
c. 36. l. 4.

E^piscopi verò Palestinae quos paulo^m supra memoravimus, Narcissus scilicet & Theophilus, & cum illis Cassius Tyri, & Clarus Ptolemaidis episcopi, & qui simul cum ipsis convenerant, postquam de traditione diei Paschalisi, quae jam inde ab Apostolis adipos continua successione manaverat, multa in suis literis differuerunt, tandem ad finem epistolæ his utuntur verbis: Date operam ut epistolæ nostræ exemplaria per omnes Ecclesiæ mittantur, ne nobis crimen imputent qui animas suas à recto veritatis tramite facilè abducunt. Illud etiam vobis significamus, eodem quo apud nos die Pascha Alexandriae celebrari. A nobis enim ad illos, & vicissim ab illis ad nos literæ perferuntur; ita ut uno consensu & simul sacrosanctum peragamus diem.

CAPUT XXVI.

Quot Irenæus eleganter ingenii monumenta nobis reliquit.

Ceterum præter supradicta Irenæi Copera & epistolas, exstat etiam brevissimus & in primis necessarius ejusdem liber adversus Gentes, qui de scientia inscribitur. Alius præterea Marciano fratri nuncupatus, qui demonstrationem continet Apostolicæ prædicationis. Denique libellus variarum disputationum, in quo epistolæ ad Hebreos, & Sapientiae Salomonis mentionem facit, & quasdam sententias ex iis libris adducit. Atque hæc sunt quæ ex Irenæi Scriptis ad nostram notitiam pervenerunt. Interim cùm per tredecim annos Commodus Imperium tenuisset, ac post ejus obitum Pertinax sex circiter mensium spatio Rempublicam administrasset, Imperator Severus summa rerum potitus est.

CAPUT XXVII.

Quot etiam ceteri qui eodem tempore floruerunt.

Huc refer
Niceph.
c. 35. l. 4.

Porrò veterum ecclesiasticorum virorum qui tunc temporis vixerunt, plurima adhuc servantur apud multos

A ἄρχοντας ἐκκλησιῶν, τὰ κατάλληλα διῆπε λῶν πέδις Εὐκανημόρις ἡγίματι Θράκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ.

Οπως τοῖς πᾶσι μια τέλος θεῖται Πάρχασιν φέρειν.

O γενικῶς ἔπειτα Παλαιών θεοῦ διεληύθαμψ, ὅτε Νάρχιος οὐ Θεοφίλος καὶ σὺν αὐτοῖς Κάστος Θράκης της εἰκόνος οὐ Πτολεμαῖος, οὐ τε μή τέτταν σωματικούς φορτίους κατελθόντες εἰς αὐτὸς ἐπιδιαδοχής τοῦ Αποστόλων πέδι της Πάρχας συναδόσεος πάσα διεληφότες καὶ τὸ τέλος της γραφῆς, ποιεῖται οὐ μάτιαστος Επιλέγοντα ταῦτα. της οὐ έπιστολῆς ημέρης πιεράθιτες τοῦ πάσαν εἰκόνων ἀντηγραφαὶ διαπέμψασθαι, ὅπως μὴ εἴη οὐ μάτιον τοῖς ραδίων πλανῶσιν ἐπιτῶν ταῖς ψαλτικαῖς δηλούμενοῖς ὑμῖν ὅπ την αὐτὴν ημέραν εἰς Αλεξανδρειαν ἀγγεῖον, ηπέδη ημέρας πανημέρη τὸ γεράμυματα κομίζειαιστοῖς, ημέρην παρ' αὐτῶν. οὐτε συμφωνῶς καὶ οὐ μάτιον την αἰγαίαν ημέραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Οσα τῆς Ειρηναίου φιλοκαλίας οὐτε ημέραι κατέλησαν.

A λλὰ γὰρ τοφές της Δοποδοθεῖστος Ειρηναίας συγγέγμασται καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, φραγμάτων αἵτινας αὖτε τοφές ἐλλαμψας λόγος σωματοτοσικού ταμαλιτα σύναπτοτάτος, πέδι ἐπιστολῶν ἀποτελεῖται, καὶ ἀλλὰ οὐ αὐτοῖς αἴτιοι οὐδελφοί Μαρκιανῶν τένομα, εἰς Επιδαίου Αποστολικῶν κυρίματος καὶ βιβλίον πιστούς ξεων διαφόρων, εἰς τὸ περὶ Εὐεργείας ἐπιτηλίης καὶ τοῦ λεοντίου Σοφίας Σολεμνῶν μημονεύδοντος ιώνα σὲ αὐτῶν τοφέας οὐδετέλλεται. ταῦτα μὲν εἰς ημέρας την Ειρηναίας τοσαῦτα. Κομόδος οὐ την δέχεται ἐπιδιατίσεις τησιν ἀπειπατανόστοις, αὐτούς οὐδεποτέ οὐδὲ μηδὲ μηδὲ την Κομόδηπολιν Περσίαν διαχρομένης κρατεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Οστεού τοις τοις πικάδοις συνηκματίστω.

Πλεῖστα μὲν οὖν τοφέας πολλοῖς εἰσέτι οὐτανταν τότε σωζέται παλαιῶν καὶ εἰκόνων.